

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story :מקרא-key	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-ואלו קשרים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:											□	קוג.
הלכה - מכלל דפליגי?	אמר ליה אבוי:											^	קוג.
מאי נפקא לך מינה?	אמר ליה: [רב יוסף]											♣	קוג.
גמרא גמור זמורתא תהא?	אמר ליה: [אבוי]											!	קוג.
קושרין דלי בפסקיא, אבל לא בחבל	[רבנן]											■	קוג.
מתיר.	רבי יהודה:											■	קוג.
כל קשר שאינו של קיימא - אין חיבון עליו.	כלל אמר רבי יהודה:											■	קוג.
חבל דמאי?												^	קוג.
אי לימא חבל דעלמא												!	קוג.
רבי יהודה מתיר? קשר של קיימא הוא?												♣	קוג.
אלא חבל דגרדי.												!	קוג.
למימרא, דרבנן סברי: גורין חבל דגרדי אטו חבל דעלמא, ורבי יהודה סבר: לא גורין?												♣	קוג.
חבל דלי שנפסק - לא יא קושרו אלא ענבו	ורמינהו: [רבנן]											♣	קוג.
כורך עליו פונדא או פסקיא, ובלבד שלא יענבנו.	רבי יהודה:											♣	קוג.
קשיא דרבי יהודה אדרי יהודה, קשיא דרבנן אדרבנן												♣	קוג.
דרבנן אדרבנן לא קשיא: חבל בחבל - מיחלף, עניבה בקשירה - לא מיחלפא.												!	קוג.
דרבי יהודה אדרי יהודה לא קשיא התם - לא משום דמיחלפא עניבה בקשירה, אלא: עניבה גופה קשירה היא.												!	קוג.
מביא אדם חבל מתוך ביתו, וקושרו בפרה ובאיבוס.	רבי אבא אמר רב חייא בר אשי אמר רב:											■	קוג.
חבל שבאיבוס קושרו בפרה, ושכפרה קושרו באיבוס, ובלבד שלא יביא חבל מתוך ביתו ויקשור בפרה ובאיבוס	איתביה רבי אחא אריכא דהוא רבי אחא בר פפא לרבי אבא:											♣	קוג.
התם חבל דעלמא, הכא - חבל דגרדי.												!	קוג.
כלי קיואי מותר לטלטלן בשבת.	רב יהודה אמר שמואל:											■	קוג.
כובד העליון וכובד התחתון מהו:	בעו מיניה מרב יהודה:											^	קוג.
אין ולא ורפיא בידיה.	[רב יהודה]											■	קוג.
כלי קיואי מותר לטלטלן בשבת, אפילו כובד העליון וכובד התחתון, אבל לא את העמודים.	איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל:											■	קוג.
מאי שנא עמודים דלא?	אמר ליה רבא לרב נחמן:											♣	קוג.
אילימא דקעביד גומות												!	קוג.
גומות ממילא קא הויין												♣	קוג.
הטומן לפת וצנונות תחת הגפן, אם מקצת עליו מגולין - אינו חושש לא משום כלאים ולא משום שביעית, ולא משום מעשר, וניטלין בשבת	דתנן:											♣	קוג.
בשדה לא אתי לאשוויי גומות, הכא בבית - אתי לאשוויי גומות.												!	קוג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-ואלו קשרים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כלי קיואי, כגון כובד העליון וכובד התחתון, מהו לטלטלן בשבת?	בעא מיניה רבי יוחנן מרבי יהודה בר ליואי:										^	◇
אין מטלטלן.	אמר ליה: [רבי יהודה בר ליואי]										!	◇
מה טעם?											^	
לפי שאין ניטלן.											!	◇
מקפלין את הכלים אפילו ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את המטות מלילי שבת לשבת, אבל לא משבת למוצאי שבת.												■
מקפלין את הכלים, ומציעין את המטות מיום הכיפורים לשבת, וחלבי שבת קריבין ביום הכיפורים, אבל לא של יום הכיפורים בשבת.	רבי ישמעאל:											◆
לא של שבת קריבין ביום הכיפורים, ולא של יום הכיפורים קריבין בשבת.	רבי עקיבא:											◆
לא שנו אלא באדם אחד, אבל בשני בני אדם - לא, ובאדם אחד נמי - לא אמרן אלא בחדשים, אבל בישנים - לא. וחדשים נמי לא אמרן אלא בלבנים, אבל בצבועים - לא. ולא אמרן אלא שאין לו להחליף, אבל יש לו להחליף - לא.	אמרי דבי רבי ינאי:											■
של בית רבן גמליאל לא היו מקפלין כלי לבן שלהן מפני שהיה להן להחליף.	תנא:											■
אם יש לו להחליף - יחליף, ואם אין לו להחליף - ישלשל בבגדיו.	רב הונא:											◇
והא מיתחזי כרמות רוחא	מתקיף לה רב ספרא:										ז	
כיון דכל יומא לא קעביד, והאידיא הוא דקא עביד - לא מיתחזי כרמות רוחא.											!	◇
(ישעיהו נח) וכבדתו מעשות דרכיך, וכבדתו - שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול.												◇
וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבודתי.	[רבי יוחנן]											◇
מעשות דרכיך - שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול.												◇
ממוצא הפצך - הפצין אסורין, חפצי שמים מותרין.												◇
ודבר דבר - שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול. דבור - אסור, הרהור - מותר.												◇
בשלמא כולהו - לחיי, אלא שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול מאי היא?												◇
היה מהלך בשבת ופגע באמת המים, אם יכול להניח את רגלו ראשונה קודם שתעקר שניה - מותר, ואם לאו - אסור.	כי הא דאמר רב הונא אמר רב, ואמרי ליה אמר רבי אבא אמר רב הונא:											◇
היכי ליעביד? ליקף - קמפיש בהילוכא, ליעבר - זימנין דמיתוסן מאני מיא, ואתי לידי סחיטה אלא: בהא, כיון דלא אפשר - שפיר דמי.	מתקיף לה רבא:											◇
מהו לפסוע פסיעה גסה בשבת?	אלא: כדבעא מיניה רבי מרבי ישמעאל ברבי יוסי:											◇
וכי בחול מי הותרה? שאני אומר: פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם. ומהדר ליה בקידושא דבי שמי.	אמר לוי: [רבי יוסי]											◇
מהו לאכול אדמה בשבת?	בעא מיניה רבי מרבי ישמעאל ברבי יוסי:											◇
וכי בחול מי הותרה? שאני אומר: אף בחול אסור, מפי שהוא מלקה.	אמר לוי: [רבי יוסי]											◇
כל האוכל מעפרה של בבל - כאילו אוכל מבשר אבותיו	רבי אמי:											◇
כאילו אוכל שקצים ורשמים, דכתיב (בראשית ז) וימח את כל היקום וגו'.	יש אומרים:											◇
למה נקרא שמה שנער - שכל מתי מבול ננערו לשם.	ריש לקיש:											◇
למה נקרא שמה מצולה - שכל מתי מבול נצטללו לשם.	רבי יוחנן:											◇
כאילו אוכל שקצים ורשמים	יש אומרים:											◇

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-ואלו קשרים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא ודאי איתמחויי איתמחן												קוג:
כיון - דמלקי גזרו ביה רבנן דהא הוא גברא דאכל גריגשתא, ואכל תחלי, וקדחו ליה תחליה בלביה ומית.	אמרי:										!	קוג:
(רות ג) ורחצת וסכת ושמת שמלתיך. אמר רבי אלעזר: אלו בגדים של שבת.	[רבי אלעזר]											קוג:
(משלי ט) תן לחכם ויחכם עוד אמר רבי אלעזר: זו רות המואביה ושמואל הרמתי.	[רבי אלעזר]											קוג:
רות - דאילו נעמי קאמרה לה ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרן, ואילו בדידה כתיב: ותרד הגרן והדר ותעש ככל אשר צוהה חמותה.												קוג:
שמואל, דאילו עלי קאמר ליה (שמואל א, ג) שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר ה' כי שמע עבדך ואילו בדידה כתיב ביה: ויבא ה' ויתיצב - ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך ולא אמר דבר ה'.												קוג:
(רות ב) ותלך ותבא ותלקט בשדה. אמר רבי אלעזר: שהלכה ובאת, הלכה ובאת, עד שמצאה בני אדם המהוגנין לילך עמהם.	[רבי אלעזר]											קוג:
(רות ב) ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת, וכי דרכו של בעז לשאול בנערה? אמר רבי אלעזר: דבר חכמה ראה בה, שני שבלין - לקטה, שלשה שבלין - אינה לקטה.	[רבי אלעזר]											קוג:
דבר צניעות ראה בה, עומדות - מעומד, נפלות - מיושב.	במתניא תנא:											קוג:
(רות ב) וכה תדבוקין עם נערותי וכי דרכו של בעז לדבק עם הנשים? - אמר רבי אלעזר: כיון דחזא (רות א) ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה אמר: שרי לאידבוקי בה.	[רבי אלעזר]											קוג:
(רות ב) ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם, אמר רבי אלעזר: רמז רמז לה עתידה מלכות בית דוד לצאת ממך, דכתיב ביה הלם, שנאמר (שמואל ב ז) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי אדני ה' ומי ביתי כי הבאתני עד הלם.	[רבי אלעזר]											קוג:
(רות ב) וטבלת פתך בחמץ אמר רבי אלעזר: מכאן שהחמץ יפה לשרב.	[רבי אלעזר]											קוג:
רמז רמז לה עתיד בן לצאת ממך שמעשיו קשין כחמץ, ומנו - מנשה.	רבי שמואל בר נחמני:											קוג:
(רות ב) ותשב מצד הקצרים אמר רבי אלעזר: מצד הקוצרים, ולא בתוך הקוצרים. רמז רמז לה שעתידה מלכות בית דוד שתתחלק.	[רבי אלעזר]											קוג:
(רות ב) ויצבט לה קלי ותאכל אמר רבי אלעזר: ותאכל - בימי דוד, ותשבע - בימי שלמה, ותתר - בימי חזקיהו.	[רבי אלעזר]											קוג:
ותאכל - בימי דוד ובימי שלמה, ותשבע - בימי חזקיהו, ותתר - בימי רבי.	איכא דאמרי:											קוג:
אהורייה דרבי הוה עתיר משבור מלאכא.	דאמר מר:											קוג:
ותאכל - בעולם הזה, ותשבע - לימות המשיח, ותתר - לעתיד לבא.	במתניא תנא:											קוג:
(ישעיהו י) ותחת כבודו יקד יקד כיקוד אש. אמר רבי יוחנן: ותחת כבודו - ולא כבודו ממש.	[רבי יוחנן]											קוג:
רבי יוחנן לטעמיה דרבי יוחנן קרי למאניה מכבודותי.	[רבי יוחנן]											קוג:
ותחת כבודו - תחת כבודו ממש.	רבי אלעזר:											קוג:
תחת כבודו - כשריפת בני אהרן מה להלן - שריפת נשמה וגוף קיים, אף כאן - שריפת נשמה וגוף קיים.	רבי שמואל בר נחמני:											קוג: